Чжсан – Слушай сама! /Чете ~~дамската~~ бележката/

Луната ~~ще~~ ще възлезе в небесата.
~~Едва ще ...~~ ~~Пиянлерът ми ... той скрива~~
ветрецът лек, едва ще трепне на вратата,
ще потъмней ~~...~~ бръшлянът ~~на~~ стената
~~где сянката е по-~~
и ~~...~~ моят мил ще се яви на прага. ~~...~~
~~Подпис...: моят мил изниква~~
~~на прага~~.

Хунян – Стиховете ти са по-лоши от ~~онея~~ тия, които се четоха тука!

Чжсан – По-хубави! Безкрайно по-хубави! – нека ми прости несравнимия Бо-Цзюй-и!

Хунян – Виждам – хубавите стихове, наистина, лекуват скръбта, както е казал някой!

Чжсан – Стихове ли, Хунян?! Ако тия четири ~~редчета~~ реда бяха написани в груба проза, ако бях умрял и ги прочетяха над гроба ми – веднага бих възкръснал! Много съм любопитна.

Хунян – ~~Разкъсва ме любопитство.~~

Дайте ми стиховете ѝ, моля, прочете! ~~моля!~~